

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 219/2011-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť B. A., V., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody I., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Východ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-6/BOK-V-2008 a konaní vedenom pod ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007, ako aj postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní jeho žiadostí a podnetov a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. A. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. januára 2010 doručená sťažnosť B. A. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Prezídia Policajného zboru,

Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Východ (ďalej len „Prezídium Policajného zboru“) v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-6/BOK-V-2008 a konaní vedenom pod ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007, ako aj postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad špeciálnej prokuratúry“) pri vybavovaní jeho žiadostí a podnetov.

Uznesením ČVS: PPZ-21/BOK-2006 z 13. apríla 2006 bol sťažovateľ obvinený zo spáchania zločinu vraždy podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 140/1961 Zb.“), založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a zločinu úžery podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. b) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Následne uznesením ČVS: PPZ 18/BOK-V-2006 z 20. februára 2007 bol sťažovateľ obvinený zo zločinu vraždy podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 písm. b) vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb.

Uznesením ČVS: PPZ-21/BOK-V-2006 z 13. marca 2007 boli obe trestné veci spojené do spoločného konania, následne uznesením z 13. decembra 2007 bol skutok vraždy poškodeného Š. vylúčený na samostatné konanie. V súčasnosti je táto trestná vec sťažovateľa vedená pod ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007.

Z konania vedeného pod ČVS: 21/BOK-V-2006 bola uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 6v 93/06-843 zo 7. februára 2008 vylúčená na samostatné konanie vec vraždy poškodeného M. Š., ktorá je v súčasnosti vedená pod ČVS: PPZ-6/BOK-V-2008.

Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007 sťažovateľ uviedol, že konanie bolo od začiatku poznačené prietiahmi v konaní, a to najmä zo strany dozorujúceho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry. Sťažovateľ v tejto súvislosti uviedol, že *«napr. o mojej sťažnosti proti vznesenému obvineniu za vraždu pošk. Š. zo dňa 13.4.2006 rozhodol prokurátor uznesením zo dňa 11.10.2006 , t.j. 6 mesiacov , proti sťažnosti o vznesení obvinenia za vraždu pošk. K. z 20.2.2007 rozhodol prokurátor uznesením z 9.8.2007, t.j. bezmála 6 mesiacov) ako aj preto, lebo vo veci vraždy pošk. K. sa*

vyšetrovanie v podstate ani nekonalo, som dňa 18.5.2008 podal žiadosť v zmysle § 210 Tr. por. (vec K.) prokurátorovi ÚŠP GP SR.

Správou o preskúmaní postupu policajta sp.zn. VII/2 6v 5/08-21 zo dňa 9.10.2008 (t.j. 5 mesiacov od doručenia mojej žiadosti) ma prokurátor ÚŠP GP SR uvedomil, že moje námietky sú neopodstatnené a nedochádza ku prieťahom. ... Dňa 17.10.2008 som podal žiadosť o preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP GP SR adresovanú priamo Špeciálnemu prokurátorovi.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora sp. zn. VII/2 6v 5/08-28 zo dňa 20.11.2008 som bol vyrozumený, že Špeciálny prokurátor nemá výhrady k obsahu mnou napadnutej správy prokurátora zo dňa 9.10.2008. Prokurátor ÚŠP GP SR údajne nemohol moju žiadosť vybaviť skôr vzhľadom na zaťaženosť v iných trestných veciach, vrátane účasti aj na hlavných pojednávaniach vedených proti mne na Špeciálnom súde v Pezinku.

S takouto argumentáciou Špeciálneho prokurátora rozhodne nesúhlasím, pretože zákon nepozná rozdiel medzi trestnými konaniami v tom zmysle, že ten-ktorý skutok je prednejší, navyše právna kvalifikácia všetkých skutkov je totožná. Skutočnosť, že prokurátor má iné pojednávania, je irelevantná a možno ju považovať za iný závažný dôvod, pre ktorý nie je možné vec v prípravnom konaní ukončiť (napr. nález ÚSSR zo dňa 23.10.2007 sp.zn. I.ÚS 115/07)

Zhodný právny názor vyplýva aj z rozhodnutia NS SR Rč. 24/1999. Pri mojom výsluchu dňa 27.10.2008 som opäť požiadal o preskúmanie postupu vyšetrovateľa (prvý a jediný výsluch od vylúčenia veci 13.12.2007).

Správou o preskúmaní postupu vyšetrovateľa sp. zn. VII/2 6v 5/08-32 zo dňa 1.12.2008 prokurátor moje námietky v podstate akceptoval.

Dňa 29.12.2008 a 26.1.2009 som opäť podal žiadosť v zmysle § 210 Tr. por.. Niekoľko mesiacov sa nič neudialo. Dňa 2.7.2009 som podal opakovaný podnet adresovaný priamo Špeciálnemu prokurátorovi na preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP GP SR . Dňa 1.7.2009 som odoslal sťažnosť Verejnému ochrancovi práv , aby preskúmal postup ÚŠP GP SR .

Správou o preskúmaní postupu vyšetrovateľa sp. zn. VV/2 6v 5/08-60 zo dňa 22.10.2009 ma prokurátor ÚŠP GP SR ubezpečil, že nie je v záujme vyšetrovacích orgánov zámerne predlžovať vyšetrovanie.

Podotýkam, že táto správa prokurátora ÚŠP GP SR z 22.10.2009 je odpoveďou na moje žiadosti z 29.12.2008 a 26.1.2009, teda prokurátor skúmal postup vyšetrovateľa 10, resp. 9 mesiacov a dospel k tomu, že v konaní nezistil priedahy. Neobstojí ani argument, že vyšetrovateľ v priebehu roka 2009 vykonal väčšie množstvo vyšetrovacích úkonov, pretože mnou zvolení obhajcovia neboli v roku 2009 vyrozumení o žiadnom úkone.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora sp. zn. VII/2 6v 5/08-62 zo dňa 28.10.2009 ma Špeciálny prokurátor vyrozumel (odpoveď na žiadosť z 1.7.2009, bezmála 4 mesiace), priedahy v postupe prokurátora ÚŠP GP SR nie sú účelové ani subjektívne zavinené, ale že boli spôsobené plnením naliehavších pracovných úloh (10 mesiacov ?) a nadmerným zaťažením prokurátorov. Ďalej ma špeciálny prokurátor ubezpečil, že „odteraz“ bude trestným konaniam vedeným proti mne venovaná osobitná pozornosť.».

Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod ČVS: PPZ-6/BOK-V-2008 sťažovateľ namieta priedahy v konaní a nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní v čase po vylúčení veci na samostatné konanie uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 6v 93/06-843 zo 7. februára 2008. K priebehu konania sťažovateľ uviedol:

«Dňa 20.5.2008 som podal žiadosť v zmysle § 210 Tr. por. adresovanú prokurátorovi ÚŠP GP SR. Správou o preskúmaní postupu policajta sp. zn. VII/2 6v 86/08-13 zo dňa 8.7.2008 ma prokurátor ÚŠP GP SR vyrozumel, že v postupe vyšetrovateľa neboli zistené priedahy a že do konca mesiaca júl 2008 bude vo veci vydané meritórne rozhodnutie

Samozrejme že do konca mesiaca júl 2008 nebolo vydané žiadne meritórne rozhodnutie vo veci.

Až začiatkom mesiaca február 2009 mi bolo doručené uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR sp. zn. VII/2 6v 86/08-18 zo dňa 19.11.2008, ktorým prokurátor podľa § 215, ods. 1, písm. c) Tr. por. zastavil stíhanie všetkých obvinených. Spolu v jeden deň mi bolo zároveň doručené uznesenie toho istého prokurátora ÚŠP GP SR sp. zn. VII/2 6v 86/08-27 z 15.1.2009, ktorým podľa § 190 ods. 1 Tr. por. zrušil predošlé uznesenie (tzv. autoremedúra).

Žiadosťou zo dňa 8.2.2009 adresovanej Špeciálnemu prokurátorovi som žiadal o preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP GP SR, pretože od 7.2.2008 (vylúčenie veci) do 8.2.2009 sa vo veci v podstate neudialo nič.

Správou o preskúmaní postupu prokurátora sp. zn. VII/2 6v 86/08-34 zo dňa 6.3.2009 ma Špeciálny prokurátor okrem iného („autoremedúra“ nie je predmetom ústavnej sťažnosti) vyrozumel o tom, že v predmetnom trestnom konaní sa nezistili neodôvodnené prieťahy.

Keďže sa ďalších 5 mesiacov neudialo v podstate nič (výsluch M. Č. dňa 2.4.2009 nemožno považovať za dôkaz prispievajúci k ukončeniu veci, od roku 2006 bol totiž vypočutý a konfrontovaný minimálne 10-krát ak nie viac), dňa 3.8.2009 som opäť podal žiadosť podľa § 210 Tr. por. adresovanú prokurátorovi ÚŠP GP SR . Prokurátor ÚŠP GP SR ma upovedomením zo dňa 21.10.2009 (2 mesiace a 18 dní od podania žiadosti) sp. zn. VII/2 6v 86/08-45 vyrozumel, že môj podnet preskúma. Do dnešného dňa mi žiadna Správa o preskúmaní postupu vyšetrovateľa nebola doručená.».

Podľa názoru sťažovateľa sa vyšetrovatelia prestali označenými trestnými vecami zaoberať po podaní obžaloby na jeho osobu v inej trestnej veci, pričom toto obdobie sťažovateľ vymedzil „od roku 2008 mesiaca február“.

Poukazuje tiež na skutočnosť, že sám k prieťahom v konaní ničím neprispel, keďže výsluchy ani konfrontácie neodmieta a úkonom trestného stíhania sa nevyhýba, keďže od 24. augusta 2006 je nepretržite väzobne stíhaný a od 14. novembra 2008 sa nachádza vo výkone trestu.

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a Prezidiom policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odboru Východ v konaní vedenom sp. zn. ČVS:PPZ-6/BOK-V-2008 porušené bolo.

2. Základné právo B. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Úradom špeciálnej prokuratúry a Prezidiom policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odboru Východ v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS:PPZ-40/BOK-V-2007 porušené bolo.

3. *Sťažovateľovi B. A. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4.000 €, ktoré mu je Úrad špeciálnej prokuratúry vyplatiť vo výške 2.000 € a Prezídium policajného zboru Úradu boja proti organizovanej kriminalite Odbor Východ je povinný vyplatiť 2.000 €, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.*

4. *Úrad špeciálnej prokuratúry je povinný uhradiť sťažovateľovi B. A. trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. S. do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.*“

II.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prierahov.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov ústavný súd vždy skúma, či

sťažovateľ využil v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde všetky právne prostriedky na ochranu týchto práv.

Podstatou sťažnosti sú namietané zbytočné prieskumy v postupe Prezídia Policajného zboru v označených trestných veciach sťažovateľa a v postupe Úradu špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetov a žiadostí sťažovateľa.

Z obsahu sťažnosti, pripojených príloh, ako aj z obsahu vyžiadovaných trestných spisov ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007 a ČVS: PPZ-6/BOK-V-2008 vyplýva, že sťažovateľ v oboch ním označených konaniach v sťažnosťou namietanom období (od februára 2008) opakovane podal žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa podľa § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Rovnako tak sťažovateľ viackrát podal podnet na preskúmanie postupu dozorujúceho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), pričom na základe týchto podnetov sťažovateľa postup dozorujúceho prokurátora preskúmal špeciálny prokurátor a o svojich zisteniach informoval sťažovateľa (naposledy listom č. VII/2 Gv 5/08-62 z 28. októbra 2009).

Skutočnosť, že sťažovateľ využil svoje procesné právo a požiadal dozorujúceho prokurátora podľa § 210 Trestného poriadku o preskúmanie postupu policajta z hľadiska tvrdených zbytočných prieskumov v trestnom konaní, ako aj skutočnosť, že podal podnet na preskúmanie postupu dozorujúceho prokurátora podľa § 31 zákona o prokuratúre, však ešte neznamená, že pred podaním ústavnej sťažnosti vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje a na ktorých použitie bol oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre je prokurátor pri vybavovaní podnetu povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre môže podávateľ podnetu žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Podľa § 54 ods. 2 zákona o prokuratúre sa za nadriadeného prokurátora na účely vybavenia podnetu rozumie vo vzťahu k prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry špeciálny prokurátor, a vo vzťahu k špeciálnemu prokurátorovi Generálny prokurátor Slovenskej republiky.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) a b) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh, prípadne vykonať úkony podriadeného prokurátora alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor.

Z uvedeného vyplýva, že zákon o prokuratúre poskytuje sťažovateľovi účinný právny prostriedok nápravy – opakovaný podnet (podľa § 34 zákona o prokuratúre), ktorým sa mohol domáhať preskúmania zákonnosti postupu špeciálneho prokurátora v predmetnej veci, pokiaľ napriek tomu, že žiadal o preskúmanie postupu policajta a o odstránenie preťažov v trestnom konaní, neboli zo strany Úradu špeciálnej prokuratúry prijaté efektívne

a účinné opatrenia na zjednanie nápravy aj napriek oprávneniam vyplývajúcim jej z Trestného poriadku. Rovnako tak sa týmto účinným prostriedkom mohol sťažovateľ domáhať odstránenia ním tvrdených prierahov v činnosti Úradu špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní jeho žiadostí podľa § 210 Trestného poriadku. Uvedený právny prostriedok umožňoval a stále umožňuje sťažovateľovi dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) záväzným pokynom nariadiť prijatie efektívnych opatrení v predmetnej veci, ak by na základe opakovaného podnetu sťažovateľa dospel k záveru, že postup Úradu špeciálnej prokuratúry bol v rozpore so zákonom (m. m. III. ÚS 261/05).

Tvrdenie sťažovateľa obsiahnuté v jeho sťažnosti, že „*postup špeciálneho prokurátora nie je oprávnený preskúmať ani Generálny prokurátor SR*“, nemá v súvislostiach danej veci právnu relevanciu, keďže podľa § 55d ods. 2 zákona o prokuratúre špeciálny prokurátor za výkon svojej funkcie zodpovedá generálnemu prokurátorovi. Vo veciach patriacich do právomoci Úradu špeciálnej prokuratúry generálny prokurátor nie je oprávnený uložiť špeciálnemu prokurátorovi ani prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry pokyn, aby sa nezačalo trestné stíhanie, nevznieslo obvinenie, nepodal návrh na vzatie obvineného do väzby, vec postúpila na prejednanie inému orgánu, zastavilo trestné stíhanie, nepodala obžaloba alebo riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok v neprospech obvineného, vykonať úkony za špeciálneho prokurátora alebo prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry alebo rozhodnúť, že ich vykoná iný podriadený prokurátor. Z uvedeného je zrejmé, že do okruhu zákonom taxatívne vymedzených obmedzení právomocí generálneho prokurátora voči špeciálnemu prokurátorovi nepatrí možnosť prijať účinné opatrenia na odstránenie prierahov v trestnom konaní, resp. v postupe Úradu špeciálnej prokuratúry a špeciálneho prokurátora pri vybavovaní podnetov sťažovateľa.

Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažovateľ, ktorý namieta porušenie svojich základných práv zbytočnými prierahmi zo strany orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní (pred podaním obžaloby, príp. po vrátení veci na došetrenie), je povinný pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využiť všetky dostupné a účinné prostriedky nápravy, teda žiadosť o preskúmanie postupu policajta a o odstránenie

prieťahov vo vyšetrovaní (podľa § 210 Trestného poriadku), ako aj prostriedky podľa § 31 až § 36 zákona o prokuratúre, ak dozorujúci prokurátor nevykoná efektívne a účinné opatrenia na zjednanie nápravy aj napriek oprávneniam vyplývajúcim mu z § 230 ods. 1 a 2 Trestného poriadku (napr. III. ÚS 365/04).

Sťažovateľ – zastúpený advokátom – v sťažnosti nepreukázal a ani z predložených trestných spisov nevyplýva skutočnosť, že by podal opakovaný podnet v zmysle § 34 zákona o prokuratúre. V časti sťažnosti týkajúcej sa trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-40/BOK-V-2007 sťažovateľ síce uvádza, že „*dňa 2.7.2009 som podal opakovaný podnet adresovaný priamo Špeciálnemu prokurátorovi na preskúmanie postupu prokurátora ÚŠP GP SR*“, avšak z obsahu príloh sťažnosti, z logickej a časovej nadväznosti sťažovateľových podaní ako aj zo skutočnosti, že uvedené podanie bolo adresované špeciálnemu prokurátorovi, je zrejmé, že v danom prípade nešlo o opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre, ale o v poradí ďalší podnet podľa § 31 zákona o prokuratúre.

Keďže sťažovateľ nevyčerpal všetky dostupné účinné prostriedky nápravy podľa zákona o prokuratúre, ale obrátil sa priamo na ústavný súd, bola jeho sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre neprípustnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. I ÚS 361/09, III. ÚS 96/08).

Odmietnutie tejto sťažnosti neznamena, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v prebiehajúcich trestných konaniach, avšak iba za predpokladu splnenia všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane preukázania, že sťažovateľ účinne využil iné právne prostriedky na ochranu svojich práv.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti. Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2011